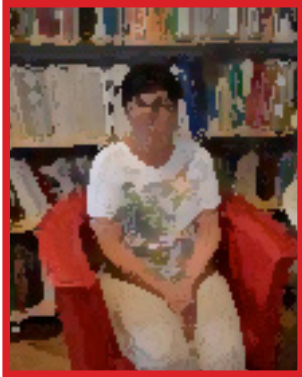

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: VESNA

Όνομα: **VESNA**

Επίθετο: **DOŠEN**

Ηλικία: **54**

Χώρα προέλευσης: **ΒΟΣΝΙΑ**

Ζει στην **Σλοβενία** από το: **1987**

ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Όταν η Vesna ήταν 24 ετών, έφυγε από το Kluž, την πατρίδα της για να ανακαλύψει την Κροατία και αργότερα τη Σλοβενία. Θα μπορούσε κανείς να πει ότι στην αρχή ήταν οικονομικός μετανάστης, αλλά όχι! Την εποχή εκείνη η Βοσνία, η Κροατία και η Σλοβενία ήταν τρεις από τις έξι γιουγκοσλαβικές δημοκρατίες και τα συστατικά μέρη της ίδιας χώρας. Το 1992 ξέσπασε ένας πόλεμος στη Βοσνία και άρχισαν οι βαρβαρότητες του πολέμου για την οικογένειά της. Η Vesna ήταν στη Σλοβενία εκείνη την εποχή έχοντας μια καλή δουλειά σε ένα τυπογραφείο στη Λιουμπλιάνα, αλλά φοβόταν για τη ζωή των συγγενών της, οι οποίοι εν' τέλει διέφυγαν στην Κροατία. Ο εργοδότης της Vesna πτώχευσε και κατέληξε άνεργη. Έτσι, αποφάσισε να φτιάξει τη δική της εταιρεία η οποία προσέφερε υπηρεσίες καθαρισμού σε διαφορετικούς πελάτες και απασχολούσε έναν λογιστή. Συνέχισε να εργάζεται σκληρά μα υπήρχαν πολλές δυσκολίες για να ξεπεραστούν. Αλλά τα κατάφερε. Από τότε εργάζεται για το Πανεπιστήμιο Τρίτης Ηλικίας της Σλοβενίας αλλά και για άλλους πελάτες. Στην ηλικία των 52 συναντήθηκε με τον Ivan, τον σύντροφό της και μετακόμισε μαζί του στο πατρικό του, 60 χλμ. από τη Λιουμπλιάνα όπου

ταξιδεύει κάθε μέρα. «Αυτή είναι η ζωή», λέει, μιλώντας για τη ζωή της μέχρι στιγμής, γνωρίζοντας ότι υπάρχουν πράγματα που δεν μπορούν να αλλάξουν. Αντίθετα, αυτό που μπορούσε να αλλάξει το άλλαξε. Η Vesna αποτελεί πρότυπο πρόσφυγα, αφού παρόλες τις δυσκολίες έχει αναπτύξει μια θετική και αφοσιωμένη στάση απέναντι στη ζωή, αξιολογώντας τις δυνατότητες, και δημιουργώντας νέα πράγματα. Έχει στενούς δεσμούς με την οικογένειά της, αλλά όχι με την Βοσνία και η πατρίδα της έχει πλέον καταστραφεί και ερημώσει.

«Η εκμάθηση της γλώσσας της χώρας υποδοχής είναι απαραίτητη», λέει.

Το να είσαι
ευέλικτος, το να
προσαρμόζεσαι
με χαρά και
περιέργεια είναι
πλεονέκτημα.

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΜΗΤΕΡΑ ΜΟΥ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Ο IVAN

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ VESNA

Το 1987 η Vesna ήταν 24 ετών όταν με την βοήθεια του πατέρα της άφησε το Kluž, την πατρίδα και την οικογένειά της για να φύγει και να δει νέα μέρη και να γνωρίσει νέους ανθρώπους. Περίεργη και επιχειρηματική, πήγε για πρώτη φορά στη γειτονική Κροατία, έμεινε εκεί αρκετό καιρό, αλλά η Σλοβενία ήταν γι' αυτήν η χώρα που ήθελε να πάει. Το 1987 άρχισε να εργάζεται σε ένα τυπογραφείο. Ήταν μια καλή δουλειά και της άρεσε αλλά αυτό ήταν πριν ξεσπάσει ο πόλεμος στη Βοσνία.

Η Vesna λέει ότι ποτέ δεν της άρεσε πραγματικά το τοπίο στην Βοσνία. Πέρασε την παιδική και εφηβική της ηλικία στο Kluž, μια μικρή τοποθεσία με μόλις 300 καθολικούς Κροάτες όπως και η ίδια. Οι άλλοι ήταν Μουσουλμάνοι ή

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: VESNA

Σέρβοι, αν και όταν ήταν παιδιά, τέτοια χαρακτηριστικά δεν ήταν σημαντικά. Για κάποιο λόγο δεν της άρεσε η περιοχή γύρω από το Ključ. Στα μάτια της, η Σλοβενία ήταν πάντα η πιο όμορφη χώρα στον κόσμο, τόσο πράσινη, τόσο λοφώδης και ορεινή.

Η Vesna έφτασε στη Λιουμπλιάνα, εγκαταστάθηκε στη Fužine, στη συνέχεια στο Rudnik, στη συνέχεια στο Vižmarje, σε διάφορες περιοχές της πόλης. Στη συνέχεια μετακόμισε στο Medvode σε μια μικρή τοποθεσία κοντά στη Λιουμπλιάνα. Η μετακίνηση από το ένα μέρος στο άλλο δεν ήταν ποτέ πρόβλημα για το περίεργο μυαλό και την ψυχή της, αλλά μια ευκαιρία. Όταν όμως το 1992 ξέσπασε ο πόλεμος στη Βοσνία, η ζωή της στη Λιουμπλιάνα δεν ήταν πλέον θέμα επιλογής. Ζούσε εκεί από ανάγκη, στο σπίτι της αδελφής της. «*Θα είμαι ευγνώμων μέχρι το τέλος*». Με βοήθησε τόσο πολύ.

Η Vesna εργάστηκε για καλές εταιρείες και είχε μια καλή δουλειά μέχρι να χρεοκοπήσει ο εργοδότης της όπου έμεινε άνεργη. Δημιούργησε τη δική της εταιρεία και απασχολούσε έναν λογιστή. Η εταιρεία της προσέφερε υπηρεσίες καθαρισμού στο Πανεπιστήμιο Τρίτης Ηλικίας της Σλοβενίας αλλά και σε άλλους πελάτες. Στην ηλικία των 52 συναντήθηκε με τον Ivan. Τώρα, το σπίτι της είναι όπου είναι ο Ibán. Μιλώντας με την Vesna κάποιος εύκολα την συσχετίζει με τον τίτλο ενός δημοφιλούς τραγουδιού «*οφείλω χάρη στη ζωή μου, επειδή μου έδωσε τόσα πολλά*».

ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ

Το 1992, όταν ξέσπασε ο πόλεμος στη Βοσνία, η Vesna ήταν στη Σλοβενία, φοβούμενη για τους συγγενείς, τους φίλους και τη ζωή των γειτόνων της με όλες τις βίαιες αγριότητες που συνέβαιναν στη Βοσνία. Η οικογένειά της βρισκόταν στο Ključ. Οι άνθρωποι έφευγαν ο ένας μετά τον άλλο. Κάποιοι δεν το έκαναν. Έτσι οι Σέρβοι ήρθαν και μία μέρα αιχμαλώτισαν τον πατέρα και

τον ξάδερφό της. Μέσα από το παράθυρο της κουζίνας, η μητέρα της είδε πως τον οδηγούσαν μακριά, παρατηρώντας ότι κάθε τρίχα στο κεφάλι του ήταν ιδρωμένη. Τον σκότωσαν με ένα σκληρό τρόπο και η οικογένεια δεν είχε καν την άδεια να τον θάψει. Χωρίς κηδεία. Πέθανε σαν σκύλος. Η Vesna λέει: «*Δεν μπορούσαμε να κάνουμε τίποτα. Συνέβη*». Αν και συναισθηματική, δεν ασχολείται με το τι δεν μπορεί να αλλάξει. Είναι πιο προσανατολισμένη στο παρόν και το μέλλον. Αυτό έγινε ο αμυντικός μηχανισμός της.

Οι φρικαλεότητες δεν θα σταματήσουν. Μια μέρα οι συγγενείς της πήγαν στον αχυρώνα. Άνοιξαν την πόρτα και βρήκαν τον πατέρα της Vesna νεκρό, να κρέμεται από τα δοκάρια. Ποτέ δεν ήξεραν τι συνέβη και γιατί είχε κρεμαστεί ο ίδιος ή για ποιο λόγο κάποιος άλλος τον είχε κρεμάσει.

ΔΙΑΦΥΓΗ

Έτσι, αποφάσισαν να φύγουν. Εκκένωσαν το σπίτι, ταξίδεψαν με λεωφορείο στην Κροατία με μια μικρή πλαστική σακούλα στην οποία αποθήκευσαν όλα τα υπάρχοντά τους. Η μητέρα της Vesna κατάφερε να ράψει στο φόρεμά της μερικά πολύτιμα κοσμήματα. Στην Κροατία μετακινήθηκαν από το ένα μέρος στο άλλο πριν τελικά εγκατασταθούν στο Varaždin. Σήμερα το σπίτι της μητέρας της είναι ένα από τα δύο συναισθηματικά σπίτια της Vesna. Η Βοσνία με όλες τις θλιβερές ιστορίες έχει μείνει πίσω. Δεν υπάρχει κανείς πια εκεί. Είναι όλοι εκτοπισμένοι, διάσπαρτοι κάπου στον κόσμο ή νεκροί.

ΑΝΗΚΕΙΝ

Η Vesna διατηρεί στενή και συνεχή επαφή με την οικογένειά της. Οικογενειακοί δεσμοί έχουν σημασία γι' αυτήν. Η Vesna λέει: «*Το σπίτι μου είναι όπου είναι η*

Το να διατηρείς οικογενειακούς δεσμούς είναι σημαντικό.

ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: VESNA

μητέρα μου – το Varaždin στην Κροατία και όπου είναι ο Ivan – στη Σλοβενία. Όταν ο τελευταίος εργοδότης της Vesna χρεοκόπησε, όπως και πολλοί άλλοι, ήταν άνεργη και έπρεπε να αντιμετωπίσει την κατάσταση. Αποφάσισε ότι θα δημιουργήσει δική της εταιρεία που προσφέρει υπηρεσίες καθαρισμού καθώς και άλλες υπηρεσίες. Υπήρχαν πολλές δυσκολίες για να ξεπεράσει, αλλά τα κατάφερε. Έπρεπε να προσλάβει έναν λογιστή. Από τότε η Vesna εργάζεται για το Σλοβενικό Πανεπιστήμιο Τρίτης Ηλικίας και μερικούς άλλους πελάτες. Είναι μία καλή εργαζόμενη, επιμελής και χαρούμενη, που εκτιμάται από τους φοιτητές και το προσωπικό. Είναι σπάνια άρρωστη ή μάλλον συνεχίζει να εργάζεται παρά το γεγονός ότι είναι άρρωστη. Λέει ότι της λείπει το προσωπικό και οι μαθητές, η δουλειά της τόσο πολύ όσο είναι ξαπλωμένη στο κρεβάτι. Κάποιος μπορεί να πει ότι δεν είναι ομιλητική, αν και έχει καλή γνώση της σλοβενικής γλώσσας. “Αν έρχεστε σε μία άλλη χώρα, πρέπει να μιλήσετε την γλώσσα, απλά πρέπει να την μάθετε. Αυτό είναι απαραίτητο”. Υπάρχουν Βόσνιοι που δεν μιλούν σλοβενικά, επειδή η γλώσσα τους είναι ευρέως κατανοητή, αλλά η Vesna πιστεύει ότι πρέπει να μάθει κανείς τη γλώσσα της χώρας. Απολύτως! Έχει δυσκολίες στην κατανόηση διαφορετικών διαλέκτων. Αλλά ποιος δεν έχει; Η Vesna λέει ότι δεν ήταν τυχερή “στον έρωτα”, απλά δεν είχε συναντήσει το σωστό πρόσωπο, αλλά πρόσφατα γνώρισε τον Ivan και προφανώς είναι χαρούμενη για αυτή τη νέα κατάσταση. «Αισθάνομαι καλά μοιράζοντας την χαρά με κάποιον». Ο Ivan είναι Σλοβένος με “Σλοβενική νοοτροπία”, αλλά στην Vesna αρέσει να είναι διαφορετικός. Πάντα εκτιμάει την διαφορετικότητα. Τώρα, και οι δύο ζουν στο 200 ετών πατρικό του σπίτι. Η Vesna θεωρεί ότι είναι χωριάτισσα, κορίτσι της επαρχίας. Είχε μάθει από νωρίς πώς να αρμέγει αγελάδες, να κάνει τυρί, βούτυρο, πώς να καλλιεργεί λαχανικά και

Το να μάθεις τη γλώσσα της χώρας που σε υποδέχεται είναι απαραίτητο.

να καλλιεργεί χώμα. Το σπίτι του Ivan έχει γίνει το σπίτι της Vesna. Το χωριό Višnje, που βρίσκεται σε ένα όμορφο μέρος της Σλοβενίας, 60χλμ. από τη Λιουμπλιάνα είναι πολύ ήσυχο. Κάθε μέρα που ταξιδεύει στη Λιουμπλιάνα ... δεν την ενοχλεί! Ο οποιοσδήποτε μπορεί να αισθανθεί ότι έχει ρίζες τώρα, στη Σλοβενία, στη ζωή του Ivan, στο σπίτι του Ivan, στο σπίτι τους.

Η Vesna διατηρεί δεσμούς με την οικογένειά της την αδελφή της και τους τέσσερις μεγάλους ανιψιούς της. Μια μέρα πήρε τον Ivan στη Βοσνία για να του δείξει από πού προέρχεται. Βρήκαν όμως τον τόπο καταστραμμένο, εγκαταλελειμμένο και πολλοί άνθρωποι είχαν εγκαταλείψει την πόλη ή είχαν πεθάνει από φυσικό θάνατο.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΠΟΥ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΕΝΤΑΞΗ ΤΗΣ VESNA

Έρθε στη Σλοβενία πριν ξεκινήσει ο πόλεμος, θέλοντας να έρθει. Είχε καλή δουλειά σε ένα τυπογραφείο. Έμεινε άνεργη και δημιούργησε τη δική της εταιρεία. Βοήθησε την οικογένειά της να εγκαταλείψει τις βιαιοπραγίες του πολέμου και να έρθει στην Κροατία. Έχει μία έμφυτη περιέργεια και επικεντρώνεται αποκλειστικά στο παρόν και το μέλλον. «Αυτό που δεν μπορεί να αλλάξει δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί!», Η εύρεση μιας «αδελφής ψυχής», ενός συντρόφου, σημαίνει ευτυχία. Η ευελιξία, η προσαρμογή με χαρά και περιέργεια είναι πλεονέκτημα. Κάποιος πρέπει να βρει το σωστό, κατάλληλο φυσικό περιβάλλον. Η διατήρηση των οικογενειακών δεσμών είναι απαραίτητη. Η εκμάθηση της γλώσσας της κοινωνίας υποδοχής είναι απαραίτητη.